

פעם סברתי שבשוויון נפש, החיים חולפים מולך. אלא שבזקנתך, נוכחתי
אחרת. נלחמת והתעקשת על הדברים שהיו חשובים לך: לחיות ולמות בכבוד
בביתך כאדם חופשי.

והיית ראוי לכך. נתת הכל למדינה ולקיבוץ בהם האמנת, ואהבת את הגוף, הלב
והנשמה בכל מאודך, ובידיים חשופות הפרחת והחיית את הרעיון הציוני
והקיבוצי. לא בדיבורים, לא בדרך האמת: עבודה קשה תחת השמש
הישראלית.

עד גיל 73 המשכת לדדות למחסן הפלחה, אם במקל ואם בטרמפ מגדי
בקלנועית, עד שהגוף הכריע. ונאור כשהלך, הלכת איתן. עכשיו תוכל לנוח
בשקט ובשלווה בין חברים והשדות שכל כך אהבת.

אבא, אני אוהב אותך, יהי זכרך ברוך.

איילון

